

ACORD

GOV/212/2010, de 16 de novembre, pel qual es declara festa patrimonial d'interès nacional la festa de la Fia-faia de Bagà i Sant Julià de Cerdanyola.

Atès l'article 14.1 del Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya, que disposa que el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació ha d'iniciar d'ofici la declaració de les festes i dels elements festius patrimonials o tradicionals d'interès nacional, a proposta de la Direcció del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana;

Atesa la Resolució del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació de 17 de maig de 2010 per la qual s'incoa expedient per a la declaració de la Fia-faia de Bagà i Sant Julià de Cerdanyola com a element festiu tradicional d'interès nacional;

Atès que el Consell de la Cultura Popular i Tradicional el dia 21 d'octubre de 2010 va emetre informe favorable sobre l'expedient de declaració de la festa de la Fia-faia de Bagà i Sant Julià de Cerdanyola com a festa patrimonial d'interès nacional, i va destacar la importància de les faies com a element central de la festa.

Vistes les alegacions presentades pels interessats, les quals han estat analitzades i contestades pel Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana;

D'acord amb l'article 6 de la Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional catalana i de l'associacionisme cultural, i l'article 15 del Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya;

A proposta del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, el Govern

ACORDA:

- 1 Declarar festa patrimonial d'interès nacional la festa de la Fia-faia de Bagà i Sant Julià de Cerdanyola i definir-ne les característiques, que són les que consten a l'annex.
- 2 Inscriure la classificació de la festa al Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.
- 3 Publicar íntegrament al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* aquest Acord, de conformitat amb el que preveu l'article 15.2 del Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya, i notificar-lo a les persones o entitats responsables de l'organització de la festa o dels elements, a l'ajuntament i al consell comarcal corresponents.

Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant el Govern de la Generalitat de Catalunya en el termini d'un mes, o bé recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar en tots dos casos des de l'endemà de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* o des de l'endemà de la corresponent notificació.

Barcelona, 16 de novembre de 2010

LAIA BONET RULL
Secretària del Govern

ANNEX

Característiques de la festa de la Fia-faia de Bagà i Sant Julià de Cerdanyola

La Fia-faia és una festa ancestral que prové del culte al solstici d'hivern, l'actual Nadal, pràcticament generalitzat en les antigues religions de base agrària. Cada any, quan arriba la nit més llarga de l'any, els fallaires de Bagà i de Sant Julià de Cerdanyola celebren la Fia-faia, que ha estat considerada una pregària ritual per aturar l'escurçament dels dies i l'avenç de la foscor, i aconseguir que la durada del dia torni a créixer. També s'han atorgat a la Fia-faia altres significacions que s'haurien anat oblidant al llarg dels segles, com ara ser un element de protecció de la comunitat, de la família, aportar fertilitat de la terra, etc.

La festa consisteix en la crema d'unes torxes, anomenades faies, el capvespre de la vigília de Nadal a partir del tradicional "Toc d'Oració". Abans d'iniciar-se la crema general, s'encén una foguera en el lloc per on es pon el sol dalt la muntanya, diferent a Bagà i a Sant Julià de Cerdanyola, i des d'allà el foc és transportat a cada població per un grup de fallaires en una vistosa davallada nocturna. En arribar a cada població els portadors reparteixen el foc a la resta de fallaires. La crema s'acompanya amb cants molt breus: "Fia faia, que nostro Senyor ha nascut a la paia", i del toc de les campanes de les esglésies. Quan les torxes queden ben curtes, es fa una foguera amb les restes, sobre la qual solen saltar els joves i al seu voltant es forma una rotllana de ball i de joc. A Sant Julià, a més, el foc es mantindrà encès durant tota la nit a la plaça mentre els joves practiquen l'endrega.

Les torxes, faies o fia faies es confeccionen amb una herba de tija alta del mateix nom que la torxa. Científicament és la *Cephalaria leucantha*, relativament abundosa a Catalunya. Actualment, tot i que les torxes de Bagà i Sant Julià són molt similars, tenen diferències significatives en la seva confecció. A Bagà la faia segueix una tipologia de torxa en conjunt original: les tiges rígides de la planta seca en trams que no solen passar dels 50 cm són ordides i entrelaçades per arribar a llargades de més de dos metres, fins i tot tres amb força freqüència. La faia de Sant Julià de Cerdanyola, habitualment d'un metre i mig de llargada, conté un bastó interior, que li dona consistència i que, en ser més llarg que el conjunt de la torxa, li dona una extraordinària mobilitat, i moltes possibilitats de joc amb la torxa encesa. Aquests dos tipus de torxes havien conviscut a les dues poblacions i es va anar produint la diferenciació actual que es fa patent a partir dels anys seixanta del segle XX.

(10.319.052)
